

OPINIONS

REPORTERS AMB FRONTERES

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

LA CURIOSITAT DE SABATER PI

Martí Domínguez

14

L'ESQUERRA VERDA I EL FET ...

Jaume Bosch

15

EUSKADI TALLA OREJA

Antoni Strubell

SANT JOSEP, ASILAT POLÍTIC

Josep Vicent Marquès

16

RETRACTAR-SE

Isabel-Clara Simó

EXPLICAR L'EVIDÈNCIA

Salvador Cot

17

EL MUR DE BRUSSEL·LES

Llibert Ferri

CONDECORACIONS I FÒRUMS

Enric Rimbau

18

COMPARACIONS

Pau Viciano

GALLEJAR A EUROPA

Miquel Ramon

19

BERLUSCONISMES

Joan F. Mira

82

Que el Banc Mundial haja suspès la conferència anual d'experts per a discutir sobre la reducció de la pobresa, que enguany s'havia de fer a Barcelona a finals de juny, s'ha convertit en una qüestió més polèmica que la mateixa reunió (si s'haguera celebrat). El debat públic s'ha orientat a valorar si la suspensió de la conferència és una bona o una mala notícia, si és una victòria dels moviments antiglobalització o una derrota de la democràcia, quan en realitat, l'única cosa autènticament lamentable és que el Banc Mundial haja atribuït a qüestions de seguretat la suspensió de la reunió de Barcelona.

Molt probablement hi ha una llista més llarga de motius, alguns difícils de confessar, perquè el Banc Mundial haja desistit de celebrar la conferència anual sobre economia del desenvolupament a Europa. En primer lloc, sembla que els preparatius de la conferència van començar massa tard, amb poc temps per a tenir-ho tot a punt en les dates previstes. Arran d'això, també es veu que el nombre d'inscrits per a participar en l'esdeveniment era molt inferior a les expectatives dels organitzadors. Les autoritats catalanes, per exemple, van assabentar-se de la celebració de la reunió indirectament, sense rebre cap comunicació oficial del Banc Mundial. També és cert que la perspectiva que les manifestacions i les protestes tingueren més ressò internacional que la mateixa reunió (poc important dins de l'escala de valors dels organitzadors) no sembla que haja contribuït a mantenir la convocatòria. Igualment, després de les experiències de Seattle i Praga, el Govern espanyol i el Govern català havien calculat que la reunió anava a generar-los unes despeses imprevistes, en concepte de seguretat, d'uns quants centenars de milions de pessetes.

En resum, el Banc Mundial, que no es pot considerar una organització modèlica en matèria de comunicació externa, ni en qüestions de funcionament intern, probablement ha utilitzat les amenaces d'aldarulls com a excusa per a estalviar-se problemes. Sense importar-li el descrèdit internacional que una notícia d'aquestes representa per al país. Ara s'haurà de treballar de valent per a recuperar el prestigi perdut en aquest episodi. La pròxima primavera hi haurà dues oportunitats de fer-ho, amb motiu de la cimera euromediterrània que es farà a València i la cimera informal de caps d'estat i de govern de la Unió Europea, que es farà a Barcelona mateix.

Quant a l'acció dels grups antiglobalització, convindria no traure les coses de mare: no és bona notícia que s'utilitze les mobilitzacions com a excusa per a "suspendre" una conferència d'experts. En democràcia, i en llibertat, les protestes han de ser compatibles amb les reunions del Banc Mundial i de les altres organitzacions internacionals, des de tots els punts de vista. Ni l'objectiu dels manifestants ha de ser impedir les reunions, ni el dels organitzadors evitar que es manifeste públicament la discrepància.

Per acabar, un parell de consideracions sobre el Banc Mundial. Es tracta d'una organització governamental nascuda després de la Segona Guerra Mundial, paral·lelament a les Nacions Unides, el Fons Monetari Internacional, el GATT (precursor de l'Organització Mundial de Comerç)... Aquests organismes pesen poc davant del poder dels Estats Units, de les companyies transnacionals i dels mercats financers, que són els autèntics beneficiaris de la globalització, de la mundialització de l'economia. Però també és veritat que el Banc Mundial i companyia són les úniques organitzacions internacionals que poden pal·liar els efectes negatius de la globalització (a part de les ONG), senzillament perquè no n'hi ha d'altres. La societat els ha d'exigir eficàcia, no fer-los la vida impossible.

“En democràcia, i en llibertat, les protestes han de ser compatibles amb les reunions del Banc Mundial i de les altres organitzacions internacionals”